

بهره گیری از ظرفیت هنرمندان نسل جوان

ششمین نمایشگاه سالانه مؤسسه عکاسان خراسان رضوی برگزار شد

ریحانه موسوی

ششمین نمایشگاه سالانه مؤسسه عکاسان خراسان رضوی عصر شنبه، ۱۴ مرداد، با حضور جمعی از مسئولان و علاقه‌مندان به حوزه عکاسی در نگارخانه فردوسی فرهنگ‌سرای جهاد دانشگاهی گشایش یافت. این نمایشگاه که در روز افتتاحیه با استقبال بسیار خوبی از سوی علاقه‌مندان روبه‌رو شد، تا ۱۸ مردادماه از ساعت ۱۰ تا ۱۳ و ۱۷ تا ۲۰ دایر است.

مهدی زابل عباسی، رئیس هیئت مدیره مؤسسه عکاسان خراسان رضوی، در حاشیه برگزاری این نمایشگاه به خبرنگار شهرآرا گفت: نمایشگاهی که پیش‌روی شماست مربوط به اعضای مؤسسه عکاسان خراسان رضوی است. وی افزود: این نمایشگاه رویدادی سالانه است و سعی شده است در آن از هنرمندان عکاس نسل جوان استفاده شود، یعنی اعضای جوان در این رویداد شرکت دارند. او که دارنده مدال طلای فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی است، خاطرنشان کرد: در این نمایشگاه ۱۷۵ اثر با موضوع آزاد به نمایشگاه راه پیدا کرده است و بیشترین آثار متعلق به ژانر مستند اجتماعی است. زابل‌عباسی بیان کرد: تعداد عکس‌ها بر مبنای کیفیت داوری انتخاب شده و تصمیم بر این است که بعد از اتمام نمایشگاه کتابی از این آثار به چاپ برسد. وی با بیان اینکه این نمایشگاه تا چهارشنبه میزبان مراجعه‌کنندگان است، تصریح کرد: این عکس‌ها از بهار سال ۱۴۰۱ تا تابستان سال ۱۴۰۲ به ثبت رسیده است و در پایان دو گواهی شرکت در نمایشگاه که به دو زبان فارسی و انگلیسی است به هنرمندان اعطا خواهد شد.

برگزاری دومین نمایشگاه «نمای هریوا» در مشهد

رازین فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در هرات از برگزاری دومین نمایشگاه صنایع دستی و هنری جمعی از هنرمندان هرات در مشهد خبر داد. به گزارش روابط عمومی اداره‌کل میراث فرهنگی و صنایع گردشگری و صنایع دستی خراسان رضوی، مجید خالق‌نیا با اعلام این خبر افزود: دوره اول این نمایشگاه به‌منظور توسعه و گسترش فعالیت‌های فرهنگی و هنری دو جانبه جمهوری اسلامی ایران و کشور دوست و همسایه افغانستان، در محل خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران در هرات و با همکاری انجمن حامی زنان هرات برگزار شد و با هماهنگی انجام شده قرار شد دومین نمایشگاه در مشهد برگزار شود. او ادامه داد: این نمایشگاه از تاریخ ۱۷ مرداد به مدت سه روز از ساعت ۹ صبح تا ساعت ۱۸ در محل بازار بزرگ ملل پذیرای علاقه‌مندان است. این نمایشگاه به همت انجمن حامی زنان هرات و با همکاری اتاق تجارت بانوان هرات، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی خراسان رضوی و آستان قدس رضوی برگزار می‌شود.

تولید فیلم کوتاه «راعون» با بازی تورج الوند

«راعون» به کارگردانی مسعود دهنوی، سینماگر خراسانی و تهیه‌کنندگی حسین رستم‌پور به پایان مرحله تصویربرداری خود در تهران رسید. هم‌اکنون پویان شعله‌ور درحال تدوین این فیلم است، تا پس از اتمام تدوین و دیگر مراحل پس تولید،

برای حضور در جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی آماده شود. تورج الوند و مارال بنی‌آدم که پیش‌تر نامزدی بهترین بازیگری جشنواره فجر را به ترتیب با فیلم‌های «نگهبان شب»، ساخته رضا میرکریمی و «اتاق گلی»، ساخته محمد عسکری، به عنوان بازیگر نقش اول مرد و فیلم «در آغوش درخت»، ساخته بابک خواجه‌پاشا، به عنوان بهترین بازیگر نقش اول زن، در کارنامه خود داشتند. در «راعون» با نقشی متفاوت، جلوی دوربین رفتند. لازم به ذکر است، فیلم کوتاه «راعون» محصول انجمن سینمای دفاع مقدس با مشارکت انجمن سینمای جوانان ایران است.

اکران «بی‌مادر» در سینماهای کشور

فیلم سینمایی «بی‌مادر» به‌نویسندگی و کارگردانی سیدمرتضی فاطمی و تهیه‌کنندگی محمدمرضا مصباح و علی‌اوجی با‌شعار «بی‌گناهی کم گناهی نیست» از چهارشنبه، ۱۸ مرداد، در سینماهای مشهد و شهرستان‌ها اکران خواهد شد. به‌گزارش روابط عمومی مؤسسه بهمن سبز، همچنین در آستانه اکران فیلم سینمایی «بی‌مادر»، پوستر رسمی این فیلم منتشر شده که محمد روح‌الامین طراحی آن را بر عهده داشته است. امیر آقایی، میترا حجار، پردیس پورعابدینی و پژمان جمشیدی از جمله بازیگران اصلی این فیلم هستند.

مروری بر بازنمایی حضور خبرنگاران در سینما و تلویزیون در آستانه روز ملی خبرنگار

محمد عنبرسوز

خبرنگار بودن یکی از شغل‌های مرتبط با آثار سینمایی و تلویزیونی است و نقش خبرنگاران و روزنامه‌نگاران به‌طور خاص در فیلم‌ها و سریال‌هایی که درباره پرونده‌های واقعی مرتبط با افشاگری و اطلاع‌رسانی هستند، اهمیت انکارناپذیری دارد. در سینمای جهان، فیلم‌های متعددی بر اساس فعالیت شخصیت‌های ژورنالیست (اعم از خبرنگار، روزنامه‌نگار و حتی مدیران رسانه‌های مختلف نوشتاری و تصویری) ساخته شده است که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به اثر جاودانه اورسون ولز، یعنی «همشهری کین»، و فیلم تصحین شده «همه مردان رئیس‌جمهور»، با موضوع رسوایی واترگیت در سال‌های دوتر و فیلم‌هایی همچون «اسپاتالایت»، «زودیاک»، و «پست»، در سال‌های اخیر اشاره کرد. در ایران اما حضور خبرنگاران و روزنامه‌نگاران در آثار نمایشی عموماً یک امر فرعی و جنبی محسوب می‌شود، به‌طوری‌که کمتر فیلم و سریال ترازاولی وجود دارد که مستقیماً به محوریت یک روزنامه‌نگار یا خبرنگار طراحی و ساخته شده باشد. باوجوداین رد پای خبرنگاران از آثار مختلف سینمایی و تلویزیونی ایرانی قابل‌زدودن نیست و مروری بر محصولات داخلی نشان می‌دهد که نقش پنهان این قشر از جامعه در فیلم و سریال‌های ایرانی هم قابل‌بررسی است. در ادامه و به بهانه هفدهم مرداد، روز خبرنگار، مروری داریم بر مهم‌ترین آثار و شخصیت‌هایی که به‌نوعی با حوزه رسانه‌های مکتوب و غیرمکتوب خبری مرتبط بوده‌اند.

«یک روز بخصوص» همایون اسعدیان

کارنامه کارگردان فیلم تکرانشدنی «طلا و مس» عناوین متوسط زیادی را به خود می‌بیند که «یک روز بخصوص» هم یکی از آن‌هاست. این فیلم روایتگر ماجرای است که بر شخصیت حامد، یک خبرنگار معمولی، می‌گذرد. این خبرنگار درگیر ماجرای مربوط به مافیای خریدوفروش اعضای بدن می‌شود و به‌واسطه شرایط خانوادگی خود در موقعیت اخلاقی پیچیده و بغرنجی قرار می‌گیرد که ایجاب می‌کند بین نفع شخصی و تعهد شغلی خود به‌عنوان یک خبرنگار، دست به انتخابی سرنوشت‌ساز بزند. «یک روز بخصوص» هم موضوع منحصر‌به‌فرد و بااهمیتی را انتخاب کرده است و هم برای تعیین شغل شخصیت اصلی فیلم بهترین گزینه را که خبرنگاری باشد، برگزیده است؛ بااین‌حال پرداخت کم‌رنگ و ریتم کند فیلم‌نامه، این اثر را زمین گیر کرده است.

«پارتی» سامان مقدم

سامان مقدم، فیلم‌ساز محبوب نسل جوان در دهه ۸۰ شمسی، یکی از آثار اولیه خود را تحت سیطره کامل تحولات اجتماعی دهه ۱۷۰ ایران ساخته که روایتی از چند فعال رسانه‌ای را موضوع اصلی خود قرار داده است. «پارتی» اثری درباره امین حقی (سردبیر نشریه‌ای به نام حرف) است که به‌گفت‌وگو و فضای باز رسانه‌ای اعتقاد دارد، اما چاپ مطالبی در نشریه باعث می‌شود که مشکلات عجیبی برای او ایجاد شود. این شخصیت که علی‌مصفا ایفای نقش آن را بر عهده دارد، در مقطعی از فیلم ربوده می‌شود و به زندان می‌افتد که این موضوعات ماجراهای هولناکی را در زندگی شخصی او به وجود می‌آورند. «پارتی» یک فیلم دارای تاریخ انقضاست، اما به‌واسطه توجهش به روزنامه‌نگاری اهمیت دارد.

«کلوزآپ» عباس کیارستمی

یکی از فیلم‌های شاخص مرحوم کیارستمی که فرمی منحصر‌به‌فرد دارد و از جهت پایبندی به عنصر واقعیت ممتاز محسوب می‌شود، «کلوزآپ» است. این فیلم با الهام از ماجرای واقعی ساخته شده است که براساس آن، فردی صرفاً به‌واسطه شباهت ظاهری با یک فیلم‌ساز خودش را وارد جمعی می‌کند و درگیر ماجراهای عجیبی می‌شود. اینجاست که یک خبرنگار به اصل ماجرا پی می‌برد و سعی می‌کند این جعل عنوان را برملا کند. مهم‌ترین نکته درباره این فیلم پایبندی آن به واقعیت و استفاده از شخصیت‌های حقیقی برای جلوی دوربین بردن وقایع است. لحن ملموس فیلم، استفاده از اسامی حقیقی و پرداخت بی‌تکلف شخصیت‌ها باعث شده است که «کلوزآپ»، برخلاف اغلب آثار نمایشی ایرانی، تصویری باورکردنی و شفاف از یک خبرنگار به دست دهد.

«سرب» مسعود کیمیایی

یکی از آثار موردتوجه قرارگرفته مسعود کیمیایی، فیلم‌ساز شهیر و باسابقه ایرانی، «سرب» است که براساس یک داستان متفاوت با مایه‌های پررنگی از توطئه مافیایی ساخته شده است. موتور محرک درام این فیلم روایت دسیسه‌ای است که باعث شده است مردی به نام میرزا حسن به قتل یک پیرمرد یهودی متهم شود. از اینجاست که قهرمانی به نام نوری باید به دنبال دو جوان یهودی بگردد تا بتواند برادر خود را از این اتهام تبرئه کند. نوری یک خبرنگار نواندیش در دهه ۲۰ شمسی محسوب می‌شود که کشف حقیقت و افشای آن را از جان خود نیز بالاتر می‌داند. بازی مرحوم هادی اسلامی در این نقش، تأثیرگذار و ماندگار از آب درآمده و تنها فیلم شاخص ایرانی با محوریت یک خبرنگار-قهرمان را خلق کرده است.

«بدون شرح» مهدی مظلومی

در دوران طلایی سریال‌های طنز تلویزیون، «بدون شرح» یک نقطه عطف ماندگار بود که حتی سازندگان هم هرگز نتوانستند چیزی مشابه آن را تولید کنند. طراحی این سریال محبوب، بر مبنای ماجراهای جاری در یک دفتر روزنامه به نام «شهر قشنگ» شکل گرفته بود که یک جمع خانوادگی و همکار در آن مشغول فعالیت بودند. تیتراژ این سریال براساس صفحه اول روزنامه طراحی شده بود و می‌توان گفت پررنگ‌ترین حضور شخصیت‌های رسانه‌ای تاریخ سریال‌های تلویزیونی ایران در این مجموعه رقم خورده است. «بدون شرح» در زمان خودش به قدری اثرگذار ظاهر شد که تکیه‌کلام‌های شخصیت‌های اصلی‌اش به جامعه‌سرایت کرد و بازی هنرپیشه‌هایی همچون امیر جعفری و فتحعلی اویسی در این مجموعه، هیچ‌گاه از یاد مخاطبان نخواهد رفت.

«شهرزاد» حسن فتحی

مصطفی زمانی که بازیگر چندان پرکاری به حساب نمی‌آید، به‌جز فیلم «یک روز بخصوص»، یک‌بار دیگر هم در نقش یک روزنامه‌نگار ظاهر شده و در سریال پرمخاطب «شهرزاد»، نقش فرهاد را ایفا کرده است. خصلت روزنامه‌نگار بودن برای فرهاد یک برجسب فرعی است و مخاطبان عمدتاً او را به‌واسطه ماجراهای عاشقانه‌اش با شهرزاد و قباد به‌خاطر سپرده‌اند. بااین‌حال اهمیت نقش موردبحث به برهه تاریخی کودتای ۲۸ مرداد و بازنمایی شمایل روشنفکرانه یک جوان تحصیل کرده و دغدغه‌مند در آن دوران مربوط است. پرداخت این شخصیت باورپذیر و منطقی با روحیات قشر روشنفکر در آن دوران است و نباید فراموش کرد که کل ماجرای تراژیک سریال، از بی‌بروایی‌های فرهاد در کنش سیاسی و اجتماعی خود ناشی می‌شود.

«پلیس جوان» سیروس مقدم

مروری بر حضور خبرنگاران در سینما و تلویزیون جهان نشان می‌دهد که یکی از مهم‌ترین بسترهای حضور فعالان رسانه‌ای در یک اثر نمایشی، در قالب ارتباط دو شخصیت خبرنگار و پلیس متجلی می‌شود. «پلیس جوان» به‌عنوان یکی از سریال‌های خاطره‌انگیز رسانه ملی، در زمان خودش بسیار موردتوجه قرار گرفت. اما کمتر کسی فکر می‌کرد که سه بازیگر اصلی آن، یعنی شهاب حسینی، مریلا زارعی و فرهاد اصلانی، بعدها به چنین ستاره‌های تأثیرگذاری در سینما تبدیل شوند. در این مجموعه که شهاب حسینی ایفاگر نقش پلیس مسئول عملیاتی پرونده‌ای پیچیده بود، مریلا زارعی (در نقش بیتا مساعد) نقش خبرنگاری جسور و پیگیر را بازی می‌کرد که تقریباً به‌اندازه پلیس‌ها درگیر ماجرا شده بود و برای پایبندی به رسالت حرفه‌ای خود هزینه می‌داد.

«آفتاب پرست» برزو نیک‌نژاد

حضور شخصیت خبرنگار در آثار نمایشی، به فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی محدود نمی‌شود و در سال‌های اخیر به شبکه نمایش خانگی هم کشیده شده است. «آفتاب‌پرست» اگرچه یک محصول متوسط کم‌دی در شبکه نمایش خانگی به حساب می‌آید، اما شوخی‌هایش با یک خبرنگار زن که تلاش می‌کند به‌هر قیمتی خودش را به شخصیت جمال پچسیاند و از این‌هنگذر اعتبار و شهرتی به‌دست‌یابد، باامزه از آب درآمده بود. باران کوثری در این سریال در نقش مهری‌گیرایی به ایفای نقش پرداخت، خبرنگار رده پایین و نادیده‌گرفته‌شده یک روزنامه زرد که صرفاً براساس برخوردش با شخصیت جمال‌پورشه به شهرت می‌رسد و درگیر ماجراهای او می‌شود، اجرای کوثری در این نقش کمی اغراق شده است، اما انتخاب شغلش فرعی و عاریتی نیست.

«خانه کاغذی» مهدی صباغ‌زاده

امیرعلی ابراهیمی روزنامه‌نگاری منزوی و کنارکشیده از عرصه رسانه است که همراه با دخترش (که او نیز همین شغل را دارد) در خانه‌ای سرد و حزن‌آلود، زندگی آرامی را سپری می‌کند. بازگشت عشق سابق این مرد چاق‌فاده و باز شدن پرونده مربوط به ماجراهای قدیمی، او را بر آن می‌دارد که دوباره قلم به‌دست بگیرد و به میدان مبارزه رسانه‌ای بازگردد. پرویز پرستویی در این فیلم ایفای نقش اصلی را بر عهده گرفته و بازی درخور توجهی را از خود به نمایش می‌گذارد، بااین‌حال «خانه کاغذی»، اثری مندرس از آب درآمده است که تلاش می‌کند با همان سرمشق تکراری، یعنی مبارزه روزنامه‌نگار متعهد با مافیای قدرتمند و بانفوذ، حرف‌های سیاسی بزند که طبعاً در این مسیر چندان توفیقی به دست نمی‌آورد.

آثار دیگر

خصلت خبرنگار بودن در فیلم‌ها و سریال‌های ایرانی دیگری هم به‌صورت‌گذرا و فرعی، به چشم می‌خورد که اغلب بی‌اهمیت و تزیینی هستند. در «خیابان‌های آرام» و «امکان مینا»، دو فیلم محتوامحور و متوسط کمال تیریزی، شخصیت‌های خبرنگاری وجود دارند اما نقششان به‌اندازه‌ای که روند فیلم‌نامه را جلو ببرد، اثرگذار نیست. در «نارنجی پوش» داریوش مهرجویی، طناز طباطبایی نقش عجیبی را با اسم‌ورسم حقیقی خودش، بر عهده گرفته است که لکت کلی حاکم بر متن فیلم، اجازه نمایش شدن ظرفیت‌هایش را نمی‌دهد. علی‌مصفا نیز علاوه بر «پارتی»، در سریال خاطره‌انگیز «کیف انگلیسی» نقش کسی را ایفا کرده است که روزنامه‌نگاری مترقی و پیشرو محسوب می‌شود، اما پرداخت این خصلت چندان تأثیری در این مجموعه ندارد.

